fotbal

UNIVERSITATEA CRAIOVA TRAVERSEAZĂ O PERIOADĂ DIFICILĂ

(5 jucători indisponibili, terenul suspendat, moral șubred)

● „Nu mă îngrijorează, totuși, jocul echipei" — afirmă Cernăianu ● Marcu promite ● Chivu va debuta în Divizia A

De regulă, Universitatea Craiova începe campionatele lansat, în forță, acumulînd puncte prețioase în clasament. Așa s-a întîmplat cu doi, trei, patru ani în urmă. Debutul oltenilor în actuala întrecere a celor 16 divizionare A se înscrie însă pe coordonatele unei excepții. După trei etape, Universitatea are trei puncte, toate cîștigate pe teren propriu. Urmează două deplasări (Bacău și Tg. Mureș), de unde oaspeții pleacă, de obicei, cu mîna goală, un meci pe teren neutru (Tg. Jiu) altul la Constanța și apoi dificila confruntare cu Steaua, la Craiova. Perspectiva nu-i deloc roză. N-o spunem noi. O spun jucătorii craioveni, antrenorii lor. Mai ales după sancțiunile primite.

Miercuri am fost la Craiova. Cîțiva dintre conducătorii clubului erau plecați la București pentru a înainta un memoriu detaliat biroului federal. Am stat, însă, cîteva ore în mijlocul jucătorilor, am discutat cu cei trei antrenori ai Universității Craiova: Cernăianu, Deliu, Oțet. Cum era de așteptat, suspendarea terenului și sancționarea lui Niculescu au creat în rîndurile echipei un moment de depresiune. Au fost două șocuri puternice, suportate cu mare dificultate.

— După campionatul european universitar — afirma antrenorul Constantin Cernăianu — perioada de pregătire a echipei fiind extrem de mică, am făcut tot ce era omenește posibil ca, la startul campionatului, echipa să se alinieze măcar cu jumătate din potențialul ei. Înaintea meciului cu Rapid mi-am manifestat îndoiala în privința capacității de efort a jucătorilor mei. Ei au ținut să mă contrazică. Au evoluat bine în prima etapă. Au pierdut la Dinamo, jucînd, de asemenea, bine, dar primind goluri de la... centrul terenului, Gunesch ratînd momentul consacrării. În partida cu F. C. Argeș, echipa n-a avut o scădere în joc. Dimpotrivă, a dominat, mai ales în repriza secundă, înghesuindu-și adversarul în propria-i jumătate de teren, și-a creat mari situații de gol, a fructificat una prin Tarălungă, ratînd alte cîteva. Meciul nu a avut însă o desfășurare normală, arbitrul greșind mult. E surprinzător că tocmai principalul vinovat, conducătorul de joc, n-a primit încă nici o sancțiune...

— Și totuși Universitatea putea cîștiga dacă Marcu...

— Marcu s-a jucat cu o mare ocazie și coechipierii lui l-au sancționat prompt, scoțîndu-l din echipă. L-au sancționat, pentru un gest urît, și spectatorii, apostrofîndu-l minute în șir. Cu Marcu s-a discutat, după aceea, cu cea mai mare seriozitate. S-a căit, și-a luat un angajament, a trimis o scrisoare deschisă și la ziarul local. La prima abatere, Marcu va suporta consecințele tuturor actelor sale de pînă acum...

★

La antrenamentul-școală de miercuri după-amiază, care a durat mai bine de două ore, au absentat șapte dintre jucătorii Universității. Velea era plecat la Helsinki, Niculescu — suspendat, Bălan, Donose și Bondrea — accidentați, Papuc și Mincioagă — operați de menisc. Doar Velea va juca în meciurile de la Bacău și Tg. Mureș. Pentru postul de fundaș lateral dreapta se va recurge, probabil, la serviciile lui Chivu, component al echipei naționale de juniori, căruia antrenorul lotului de juniori, Constantin Ardeleanu, îi prevede frumoase perspective. Totuși, indisponibilitățile vin să accentueze moralul destul de șubred al echipei, impasul în care se află. Și căpitanul studenților, Oblemenco, este serios afectat de cele întîmplate recent. Oblemenco speră însă că...

— ...în etapele următoare, foarte grele pentru noi, echipa va lupta fără menajamente. Tratarea cu superficialitate a multora dintre fazele din apărare și atac, fuga de răspundere în teren ne vor crea clipe grele. Echipa, momentan, nu joacă rău. Totul este însă să depășim acest impas-decepție în care ne aflăm. Pentru aceasta trebuie să uităm ce a fost și să apăsăm, la maximum, pe pedala pregătirilor.. Și, parcă pentru a demonstra că vorbele lui au o acoperire în fapte, jucătorii craioveni au „tras" înzecit la antrenamentul de miercuri după-amiază. Pînă cînd tricourile lor puteau fi stoarse de sudoare.

Secvență din partida Dinamo — Universitatea Craiova, în care fotbaliștii olteni, deși nu au jucat slab, au pierdut la un scor sever, debutantul portar Gunesch primind cîteva goluri parabile

Foto: P. ROMOȘAN

În fond, aceasta este singura cale de a depăși dificultățile de moment.

Laurențiu DUMITRESCU

ALTE REZULTATE ÎN „CUPA ROMÂNIEI"

U.C.M. Caransebeș — Minerul Lupeni 0—3 (0—0), Olimpia Giurgiu — Laromet București 4—2 (1—1), Carpați Covasna — Forestierul Tg. Secuiesc 2—1 (0—1), C.I.L. Gheria — Tehnofrig Cluj 3—0 (0—0), Caraimanul Bușteni — Metalul Mija 2—1 (0—0).

Ședința Comisiei centrale de competiții și disciplină

JUCĂTORI SANCȚIONAȚI

Comisia centrală de competiții și disciplină și-a ținut aseară obișnuita ei ședință săptămînală, într-o atmosferă mai destinsă decît pînă acum, datorită unei note mai bune de sportivitate la ultimele jocuri de fotbal. Diviziei A, neavînd activitate duminică, n-a oferit nici un subiect în materie de disciplină, iar în divizia B — fapt îmbucurător — nu s-au produs decît puține abateri, și nu dintre cele grave. Totuși, ședința nu s-a încheiat fără sancțiuni. Astfel, Pîrvu (C. S. Tîrgoviște) a fost suspendat pe o etapă. Aceeași pedeapsă a fost pronunțată și împotriva fotbalistului Judele (C.S.M. Sibiu), în timp ce Pavlovici (Metalul Drobeta Turnu Severin) a fost sancționat cu mustrare.

N. RAINEA VA CONDUCE PRIMA MANȘĂ A FINALEI „CUPEI BALCANICE" — INTERCLUBURI

Colegiul central al arbitrilor de fotbal a desemnat pe N. Rainea să conducă prima manșă a finalei „Cupei Balcanice" — interclubluri dintre Trakia Plovdiv și Vardar Skoplje.

Meciul se va disputa în ziua de 27 septembrie, la Plovdiv.

„CUPA CARMEN" — REZERVATĂ ECHIPELOR FEMININE

În cadrul competiției dotată cu „Cupa Carmen" rezervată echipelor feminine se va disputa duminică etapa a II-a.

Pe stadionul F.R.B. (Șos. Pantelimon) vor avea loc meciurile: ora 9,30: **Doina — Juventus**; ora 10,45: **Miorița — Speranța**; ora 12: **Venus — Diana**; ora 13,30: **Rapid — Dacia**; ora 15: **Carmen — Băneasa**; ora 16,30: **Unirea Tricolor — Minerva**.

UNDE E DUREREA...

Ce să mai discutăm? Nu prea avem ce discuta după meciul de miercuri. Dacă ar fi după mine, aș discuta toată cronica despre acei copii blonzi de pe marginea terenului, copii absolut memorabili cu pletele lor de personaje coborîte din miturile scandinave, copii de lumină pe cel mai trist stadion pustiu văzut în ultimii ani. Cum puteau fi atît de blonzi? Cum puteau fi atît de frumoși în preajma unui meci atît de sărac, atît de nesărat, atît de trist? Sau dacă s-ar admite, aș ține un eseu — vorba lui Urziceanu, om peste care a căzut norocul meciurilor cu Peru, cu Italia, cu Danemarca, meciuri rele la care dumnezeu știe ce se putea spune pe loc și în direct și chiar din studio (!!) de parcă cineva l-ar fi aruncat lui povara ghinioanelor lui Iacoban... — un eseu despre pista olimpică din Helsinki unde s-au bătut mari recorduri și acum, ca un semn al plictisului, foșneau hîrtiile nemăturate de la concursurile de atletism. Imagine de dispreț și refuz.

Dar dacă aș discuta despre copii blonzi și hîrtii murdare, aș fi acuzat de lașitate, șmecherie, avocățeală în sprijinul lui Angelo și angelicilor săi oameni și — mai știi — de iresponsabilitate. Eu sînt, într-adevăr, iresponsabil în măsura în care nu vreau să răspund la injurii și acte iresponsabile de tăierea capului și picioarelor. Sînt, în schimb, responsabil de cuvintele mele cu care nu-mi pot permite să intru într-un cor care nu va întîrzia să urle ceea ce e de urlat. Îmi plac corurile din „Aida" — dar detest corurile de minie și furie la greu și rău. Nu-mi plac corurile care cer capete. E o lipsă personală, de mult mărturisită cititorilor mei. Asigur deci — cu toată tristețea de care sînt capabil, și tristețea e un mare dușman al lașității — că am văzut ca toată lumea cît de prost a jucat echipa României la Helsinki. Ea n-a realizat o catastrofă, ea n-a suferit o înfrîngere din partea unei echipe aflată în cert progres, dacă cert progres se poate numi jocul ceva mai puțin ridicol al acelor băieți nevinovați. Echipa noastră reprezentativă — reprezentativă a ce? — a făcut un meci nul mai catastrofic decît o nenorocire: ea a jucat cu o mediocritate uimitoare. N-am văzut un Dumitru mai slab, de mulți ani. N-am suferit decepție mai crudă decît aceea a lui Domide care nu știa cine-i Neagu și nu mai știa ce-i aia un șut. N-am văzut atac mai ne-atac, joc mai static și mai lipsit de fotbal — din partea unor oameni care au dovedit că au idei, că știu ce-i aceea viteză, inteligență a jocului și putere de luptă. Aici e toată durerea: în mediocritatea desesperantă a unor oameni deloc mediocri. Iar dimensiunea reală a situației cred că e asta: un meci cu Finlanda nu mai e o simplă formalitate pentru noi! Incredibil! Ei sînt în cert progres — dacă așa se numește jocul acela — iar noi am progresat mai puțin cert... Dar chiar dacă am fi stat pe loc — serios vorbind — eu nu văd cum am putut să facem meci nul cu Finlanda pe care ar fi trebuit s-o batem la orice oră fără antrenor și fără nici o idee de joc, doar jucînd fotbal... Numai că eu sînt — ca atîția dintre marii călăi cu condeiul — și jucător, nu numai publicist și telespectator. Jucător dacă nu de fotbal, măcar de table sau de belotă. Eu știu ce este jocul, știu cum e cînd după șapte vaci grase vin șapte vaci slabe și nu există să nu vină, asta s-a observat de prea multă vreme, din cărți mai bătrîne decît ale noastre, eu știu cum e cînd nu mai ai zar, cînd nu mai ești „în carte"... Și ca atare, cu prețul de a mă suspecta de lașitate eu nu vreau să fiu demagog și să urlu la oameni care nu mai au moral și pe lîngă care norocul nu mai vrea să se uite, cum n-a vrut să se uite la scriitorul Francisc Sarno cînd acesta a antrenat-o pe Corinthians, căci nu scrie nicăieri că scriitorii sînt mai băftoși în competență, decît competenții nescriitori. Dacă admiteți că în fotbal mai trebuie să rămînă ceva și de joc — atunci nu se poate să ignorați această realitate sălbatică a jocului, indiferent că e cu zarul, cu șah, cu „dame", sau cu mingea. Nu urlați la cei care nu mai sînt în grațiile soartei, la cei ocoliți, derutați și trădați de zei. E nu numai spre binele lor, e mai ales spre binele nostru de jucători. (Firește, dacă sînteți jucători — dacă nu, alegeți altă variantă, cu joc ascuțit de ambele părți, cum se zice...)

Altfel, transmisia de rugby a lui Groman, Panait, Grigorescu, Crăciunescu, Nemeș și Popa a fost absolut încîntătoare — și dacă n-ar fi fost coșmarul de miercuri m-aș fi întins pe șapte coloane între lauda lor. Dar să simtă și ei, rugbyștii, ce nedreaptă devine lumea cînd se joacă prost fotbal!

BELPHEGOR

O POVESTE CU UN VEȘNIC TITULAR ȘI CU O VEȘNICĂ REZERVĂ

Adamache apără mereu, în așteptarea zilei-minune cînd nu va mai fi doar o rezervă în echipa națională...

În mod surprinzător, cel de-al doilea portar al echipei naționale de fotbal, Stere Adamache, nu s-a prezentat la lot, la ultimele pregătiri în vederea meciului cu Finlanda, ceea ce a dus la înlocuirea lui, în ultimul moment, cu portarul echipei F.C. Argeș, Stan. Evident, schimbarea unui jucător cu altul, de la o oră la alta, este legată de multiplele dificultăți, una dintre ele fiind și aceea că, pentru includerea în lot a unui jucător neanunțat la timpul potrivit forului internațional, F.I.F.A.-ei, este necesară o aprobare specială, cu o cotă destul de mare de incertitudine dacă va fi obținută sau nu. Așa stînd lucrurile, neprezentarea lui Adamache la lot nu este un fapt peste care se poate trece cu una cu două, mai ales dacă jucătorul nu prezintă justificări temeinice, care să-l absolve de orice vină.

Probabil că asemenea motivări vor veni, pentru că altfel ar însemna că Adamache a comis un grav act de indisciplină. Și nu ne este îngăduit să respingem explicațiile lui Adamache, în cazul că ele se vor dovedi reale, relevînd un caz de forță majoră și nu o atitudine superficială, lipsită de răspundere.

Avem, însă, toate motivele să presupunem că Adamache ar fi făcut totul pentru a învinge și imposibilul, în condițiile unui climat sufletesc favorabil din punct de vedere sportiv. Un asemenea climat — să nu ne ascundem după degete — n-a existat, ceea ce dacă nu diminuează eventuala vină a lui Adamache, este de natură să ne pună și în fața altor vini. Căci un om nu este un robot care acționează automat, nepropulsat sau neținut în loc de anumite stări afective, bune sau rele, de care depind, într-o bună măsură, multe din actele noastre.

Se află Adamache, în general, cînd este vorba de prezența sa în lotul național, într-o condiție sufletească favorabilă? Nu mai încape îndoială că nu! De ani și ani, prezența lui aici este mai mult formală. De ani și ani (cu excepția turneului final din Mexic), el joacă aproape invariabil rolul de REZERVĂ, indiferent de valoarea sa sportivă, de randamentul pe care îl dă, de aprecierile de care se bucură. Și anii trec necruțători, iar Adamache, la 31 de ani, cînd în zare începe să se profileze momentul retragerii, continuă să fie o inutilă rezervă, desemnat să stea pînă la dispariția lui sportivă în umbra lui Răducanu, ori cîte pilule amare ar înghiți fotbalul nostru, din cauza acestui super-răsfățat.

Ultimele întîmplări sînt concludente în această privință. Nu mai departe decît acum trei luni, Răducanu era scos din lot, hotărîrea fiind luată nu numai din considerente disciplinare, dar și tehnice totodată, neuitîndu-se greșelile făcute de acest portar în jocul de la București, cu Cehoslovacia (cînd golul lui Dobrin a venit să salveze calificarea noastră, compromisă cu cîteva minute înainte de Răducanu) și în partida decisivă, de la Belgrad, cu Ungaria. Atunci, în sfîrșit, voiens-nolens, lui Adamache i s-a ridicat practic... interdicția de a apăra buturile naționale și, una ca titular în meciul cu Italia, Adamache avea să confirme cît de nedrepte au fost lungile lui așteptări. Evoluțiile ulterioare, în campionat, n-au făcut nici ele decît să ateste acest lucru, Adamache primind cele mai mari notații.

Și, totuși, FĂRĂ SĂ FI INTERVENIT NICI UN ELEMENT NOU care să motiveze retrogradarea lui Adamache, acesta a fost din nou pus pe tușă în întîlnirea cu Austria, de către antrenorul echipei naționale, Angelo Niculescu, fiind din nou rechemat Răducanu, în postul care se pare că a devenit „proprietate personală", a unui portar deosebit de talentat, dar care, făcînd socoteala, ne-a pierdut mai multe meciuri decît ne-a cîștigat!

Și lucrurile, reintrate în „normal", au continuat, Răducanu apărînd — așa cum ați văzut — poarta națională și la meciul cu Finlanda și la cîte or mai fi de aici-încolo...

Vrea cineva să se pună în rolul lui Adamache? Numai așa se poate face o analiză complexă a „cazului Adamache".

Jack BERARIU

ECHIPA NAȚIONALĂ NU POATE FI SCUTITĂ DE CRITICĂ

(Urmare din pag. 1)

Cu forțe proaspete deosebit de combativi și de insistenți în joc, noii introduși Klink și Suhonen au animat puternic propria linie ofensivă, au tras realmente după ei întreaga echipă, punînd la grele încercări apărarea noastră în ultimele 15 minute ale partidei.

Totuși, finlandezii n-au ajuns încă în situația de a putea alcătui o echipă de temut. Ei sînt încă mult deficitari mai ales din punct de vedere tehnic, mijloacele lor de exprimare în joc au pe alocuri un caracter rudimentar. Cu toate calitățile lor de luptă, de voință, în fața unei echipe a României care ar fi evoluat la valoarea ei recunoscută, finlandezii n-ar fi avut miercuri seara nici o șansă.

Dar gazdele au beneficiat totuși de șansa să întîlnească în echipa noastră un adversar care s-a prezentat evident sub așteptări, modest în ansamblu și foarte slab în privința forței sale ofensive, după un început promițător, **cînd s-a** și aflat foarte aproape de deschiderea scorului, ceea ce a lăsat falsa impresie că victoria nu poate scăpa echipei române. Formația noastră a devenit inegală în joc, și-a pierdut treptat personalitatea și, cu toate că a continuat să păstreze inițiativa, să dețină superioritatea teritorială, aceasta nu a însemnat practic nimic din moment ce ea nu a reușit să obțină un avantaj decisiv pentru victorie. Și nici nu l-ar fi putut obține așa cum au jucat — în cea mai mare parte din timp — înaintașii noștri miercuri seara. **Compartimentul ofensiv a fost de altfel compartimentul cel mai slab al echipei României** aici, pe stadionul olimpic din Helsinki, și el poartă vina principală pentru cele întîmplate. Era, desigur, de întrevăzut că absența din formație a celor doi titulari, Dobrin și Dembrovschi, se va resimți în jocul de atac al tricolorilor, dar nu am fi crezut că ea poate atîrna atît de mult în balanță, încît să reducă aproape la minim limita randamentului liniei noastre ofensive. Aveam speranța — mai ales după verva arătată în meciurile de verificare de la Snagov — că **Neagu** va reuși să suplinească lipsa celor doi, dar el a constituit pentru noi o amară dezilurie. Fără a-l socoti un fel de țap ispășitor, apreciem că el poartă o mare răspundere pentru pierderea victoriei, victorie pe care el ar fi putut-o pecetlui în min. 57, cînd a ratat nepermis de ușor ocazia ivită, șutînd de la numai 3—4 metri peste poarta goală. Dar nu numai această ratare i se poate imputa, ci întreg comportamentul său de-a lungul meciului, fiindcă el a fost mereu în contratimp cu coechipierii săi, a pierdut foarte ușor majoritatea baloanelor primite, a greșit mult la pase și — cu excepția unei lovituri în bară, în min. 7 — a dovedit imprecizie în șut.

Destul de slab s-au prezentat în joc și cele două extreme stînga folosite, **Dumitrescu** și **Iordănescu**, astfel că pe atacurile conduse de pe partea lor de teren s-a putut conta mult prea puțin. Singurul înaintaș mai aproape de valoarea lui a fost **Lucescu**, activ, pătrunzător, dar centrările sale — cam toate pe sus, avantajînd pe apărătorii finlandezi — au rămas fără efect, cu excepția celei din min. 52, cînd **Radu Nunweiller** a țîșnit perfect printre adversari în traiectoria mingii, trimițînd-o în plasă. Nu numai ca autor al golului, mijlocașul dinamovist s-a distins — după opinia noastră — în meciul de miercuri prin comportarea sa de ansamblu și poate că dacă **Dumitru** ar fi evoluat la același nivel cu colegul lui de linie, forța de șoc a echipei ar fi avut evident de cîștigat.

Trecînd la apărare, putem spune că ea și-a făcut în general datoria. **Dobrău** a debutat destul de convingător pentru a fi menținut și în continuare pe acest post, iar Dinu și Sătmăreanu au acționat în nota lor obișnuită. Sub nivelul celorlalți s-a prezentat **Nae Ionescu**, timorat, nesigur în intervenți. Cu toată contribuția adusă de arbitri, credem însă că și apărarea echipei noastre are ce-și reproșa pentru golul primit. Mai întîi **Răducanu**, care a greșit nepermis pentru un portar cu experiența lui, ținînd balonul blocat mai mult decît era admis. Apoi, toți ceilalți apărători pentru modul defectuos în care s-au plasat în teren la executarea loviturii indirecte acordate cu generozitate de arbitru, scăpîndu-l de sub supraveghere pe Rissanen, autorul golului.

PRONOSTICUL NOSTRU LA CONCURSUL PRONOSPORT DIN 24 SEPTEMBRIE

I. Sp. studențesc — Dinamo	2
II. Sp. Club Bacău — Univ Cr.	1
III. C.F.R. Cluj — Petrolul	1,x
IV. Jiul — C.S.M. Reșița	1
V. F.C. Argeș — Farul	1
VI. Bologna — Juventus	1,x,2
VII. Cagliari — Atalanta	1
VIII. Lazio — Internazionale	x,2
IX. Milan — Palermo	1
X. Napoli — Ternana	1
XI. Sampdoria — Fiorentina	1,x
XII. Torino — Lanerossi	x
XIII. Verona — Roma	x,2

PROASPĂTA CAMPIOANĂ MONDIALĂ LA ORIENTARE TURISTICĂ S. MONSPART (Ungaria) VA PARTICIPA LA „CUPA ROMÂNIEI"

PREDEAL, 21 (prin telefon, de la trimisul nostru). Începînd de miercuri, la cabana „Trei Brazi", din apropierea Predealului, este o mare animație, iar timpul frumos și soarele cald completează fericit pitorescul peisajului, în care aproape 300 de sportivi din Ungaria, Cehoslovacia și România s-au reunit pentru a sărbători cea de-a 25-a aniversare a orientării turistice românești. Acest adevărat festival alpin cuprinde 3 competiții, începînd cu finalele campionatelor republicane de copii și juniori și continuînd cu cea de-a VII-a ediție a „Cupei României".

În centrul atenției tuturor celor prezenți se găsește, fără îndoială delegația sportivilor din Ungaria, care are în fruntea ei pe proaspăta campioană mondială **ȘARLOTA MONSPART.** Bineînțeles că n-am pierdut prilejul să-i solicităm o primă declarație, în legătură cu recentul ei succes și cu prezența la startul „Cupei României", după numai cîteva zile de la cucerirea titlului suprem. Iată ce ne-a declarat sportiva maghiară: **„Trebuie să încep prin a vă spune că sînt foarte fericită că am reușit să devin campioană mondială. În legătură cu prezența mea la „Cupa României", cred că oricît aș fi fost de obosită tot veneam! Începînd din 1968, cînd s-a disputat cea de-a III-a ediție a acestei frumoase întreceri, am venit cu o plăcere deosebită în țara dv., iar dacă s-a întîmplat să cîștig concursurile de atunci și pînă acum, înseamnă că prezența mea la „Cupa României" constituie nu numai o mare satisfacție, dar și o obligație plăcută. Deci, chiar dacă C.M. de la Praga s-ar fi încheiat... ieri, eu tot eram astăzi în România!"**

Amintind că în componența formației Ungariei intră și doi dintre sportivii echipei care a cucerit medalia de bronz la C.M., se cuvine să notăm că în programul acestei prime zile a Festivalului alpin de aici a figurat un antrenament de acomodare a concurenților cu zona de întrecere, în cursul după-amiezii desfășurîndu-se primele etape ale disputei juniorilor și copiilor.

Am remarcat, de asemenea, excelenta organizare de care se bucură acest festival, atît din partea federației de specialitate și a forurilor sportive locale cît și a personalului cabanei „Trei Brazi".

Horia ALEXANDRESCU

AUTOTURISMELE LUNII SEPTEMBRIE

În luna septembrie ca și în lunile precedente se continuă atribuirea de autoturisme la toate tragerile și concursurile obișnuite Loto, Pronoexpres și Pronosport.

Autoturismele se acordă în cadrul valorii unitare a cîștigurilor Loto-Prono în numerar, indiferent de categoria la care a fost obținut cîștigul sau felul biletului sau buletinului pe care a fost realizat sau taxa de participare per variantă, cîștig ce trebuie să fie cel puțin de valoarea autoturismului ales.

Pentru luna septembrie, A. S. Loto-Pronosport oferă la alegere cîștigătorilor la sistemele de joc următoarele autoturisme:

— DACIA 1300 (70.000 lei)

— DACIA 1100 (55.000 lei)

Jucînd la sistemele Loto-Pronosport aveți șansa de a primi mari premii în bani, care se pot transforma în autoturismul preferat.

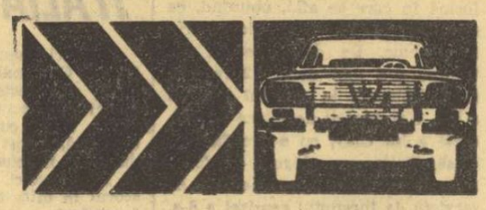

LOZ ÎN PLIC

Lozul în plic a devenit un sistem de joc preferat de o mare parte de cetățeni ai țării noastre. Acest foarte popular sistem de joc are foarte mulți cîștigători în autoturisme, premii în bani, buteliî de aragaz. Noua serie specială de lozuri de 6 lei cu cîștiguri de autoturisme Dacia 1300 a stîrnit un viu interes în rîndul participanților. Zilnic se prezintă la Centrala A. S. Loto-Pronosport noi și noi cîștigători la Loz în plic.

Perseverînd la sistemele noastre de joc puteți cîștiga mari premii în bani, autoturisme, excursii etc.

Rubrică redactată de LOTO-PRONOSPORT

„CARPAȚI" BUCUREȘTI

VĂ PROPUNE EXCURSII CU PETRECEREA REVELIONULUI ÎN U.R.S.S., PE TRASEELE:

CHIȘINAU — ODESA
27.XII.1972 — 3.I.1973
1 214 + 149 (18 ruble) = 1 363 LEI

CERNĂUȚI — LVOV
28.XII.1972 — 3.I.1973
sau
30.XII.1972 — 5.I.1973
1 120 + 125 (15 ruble) = 1 245 LEI

CHIȘINAU — KIEV — MOSCOVA
25.XII.1972 — 4.I.1973
sau
28.XII.1972 — 7.I.1973
1 796 + 224 (27 ruble) = 2 020 LEI

KIEV — LENINGRAD — MOSCOVA
23.XII.1972 — 5.I.1973
sau
27.XII.1972 — 9.I.1973
2222 + 299 (36 ruble) = 2 521 LEI

Pentru detalii și înscrieri vă puteți adresa oficiilor județene de turism din întreaga țară. (5881)

PUBLITURISM